

RUTTEN, Martinus-Hubertus, bisschop van Luik (Ophover 18 december 1841 - Luik 17 juli 1927). In 1867 te Luik tot priester gewijd; na het Klein Seminarie van St.-Roch te hebben bestuurd fungeerde hij van 1879 tot 1910 als vicaris-generaal. Op 2 januari 1902 werd hij tot bisschop van Luik gewijd.

Vlaamsgezind vanaf zijn jeugd, bleef hij het zijn

leven lang. Reeds in 1886, op het Katholieke Sociaal Congres te Luik, noemde hij het Vlaams probleem een godsdienstige, vaderlandse en sociale aangelegenheid. Op het Davidsfondscongres te Gent in 1890 legde hij de nadruk op de noodzakelijkheid van toenadering tussen de standen, waar het taalverschil helaas een scheidingsmuur oprichtte. Op 20 april 1910 hield hij vóór de verzamelde 50 kanunniken en dekens uit Luik en Limburg een merkwaardige rede over de rēchtmatigheid der Vlaamse eisen en de verdiensten van de V.B., een rede die door het Davidsfonds en het Katholiek Vlaamsch Secretariaat op brede schaal in beide landstalen werd verspreid. In mei 1920 was mgr. Rutten erevoorzitter van het eerste Katholiek Vlaamsch Congres, te Antwerpen gehouden. Toen in 1925 de studenten tot de financiële boycot van de Leuvense universiteit opriepen, bestempelde hij deze handelwijze als een misdaad tegen het Vlaamse volk, het land en het geloof (z. ook Kerk en V.B.).

WERKEN: *Het Socialisme*; voordracht gehouden in de Katholieke Werkmansvereniging Vrede op 23 april 1890 (1890); - *Het Maatschappelijk Vraagstuk*; voordracht gehouden op 10 november 1890 in het Davidsfonds, afdeling Gent, in *Het Belfort* (januari 1891, p. 5-31); - *Rede uitgesproken op de Synodale Vergadering van het bisdom Luik 20 april 1910* (Davidsfondsuitgave, nr. 169, 1910); - *Open brief aan E.H. Broeckx (11 maart 1919)* in *De Standaard* (1 april 1919); - *Rede tot de geestelijkheid van het bisdom (26 september 1919)* (1919).

JOZEF JAGENEAU